RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 5356 van 3 maart 2010
in de zaak A. 195.173/XIV-31.824

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. DRIESSEN,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Catharinaplein 15

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Chinese nationaliteit, op 12 januari 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 35.663 van 10 december 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 15 januari 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel kort samengevat stelt dat de procedure van de toelaatbaarheidsbeoordeling van de cassatieberoepen door de Raad van State strijdig is met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.) en met de artikelen 10, 11 en 149 van de Grondwet; dat, daargelaten de vraag of dit middel gericht is tegen het bestreden arrest, en dus tot cassatie daarvan kan leiden, het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 1/2009 van 8 januari 2009 als antwoord op een prejudiciële vraag heeft geoordeeld dat artikel 20, § 3, eerste lid, eerste zin, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat bepaalt dat de beschikking over de toelaatbaarheid niet wordt voorafgegaan door een terechtzitting en door niet te

bepalen dat zij wordt gewezen tijdens een openbare terechtzitting, niet strijdig is met de aangehaalde bepalingen van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 6 van het E.V.R.M.; dat het eerste middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat artikel 6 van het E.V.R.M. niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat, wat de tolk betreft, uit het proces-verbaal van de terechtzitting en uit het bestreden arrest blijkt dat de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting is verschenen en zijn opmerkingen heeft kunnen doen gelden; dat nergens uit blijkt dat de verzoekende partij of haar advocaat enig voorbehoud heeft geformuleerd met betrekking tot het niet oproepen van een tolk om de verzoekende partij persoonlijk te ondervragen; dat uit het administratief dossier bovendien blijkt dat de verzoekende partij in haar verzoek tot voortzetting van het geding verklaard heeft dat zij haar opmerkingen in het Nederlands wenste te maken; dat het tweede middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende, wat het derde middel betreft, dat de verzoekende partij tijdig beroep heeft aangetekend en niet werd benadeeld door de door haar ingeroepen onwettigheid; dat het derde middel kennelijk niet-ontvankelijk is, zodat ook niet op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen moet worden ingegaan;

Overwegende dat uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan niet blijkt - en de verzoekende partij ook niet aanvoert - dat zij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de in het middel vermelde grieven betreffende de beweerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet heeft aangevoerd, noch dat zij een antwoord op de repliekmemorie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft willen indienen; dat artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wel degelijk de mogelijkheid voorziet om nieuwe gegevens voor te leggen, los van de vaststelling dat nergens uit blijkt welke nieuwe gegevens de verzoekende partij zou hebben getracht voor te leggen; dat het vierde middel kennelijk niet-ontvankelijk is, zodat ook niet op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen moet worden ingegaan,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op drie maart tweeduizend en tien, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	J. CASNEUF,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

J. CASNEUF. **C. ADAMS.**